

**MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Jacek Męcina
Sekretarz Stanu
DRP IX076-3-1-WP/14

Warszawa 21 stycznia 2015 r.

Pan
Romuald Wojtkowiak
Przewodniczący
Federacji Związków Zawodowych
„Metalowcy”
ul. Długa 29
00-238 Warszawa

Odpowiadając na pismo przekazujące Stanowisko IX Zjazdu Krajowej Federacji Związków Zawodowych „Metalowcy” w sprawie zmiany przepisów uprawniających do świadczeń przedemerytalnych, uprzejmie informuję:

Oczekujecie Państwo zmian w prawie gwarantujących pracownikom odchodzącym na świadczenie przedemerytalne jego otrzymanie bez konieczności rejestrowania się jako osoby bezrobotne i pobierania zasiłku dla bezrobotnych; a także związania jego wysokości z minimalnym wynagrodzeniem na poziomie jego 70% .

Zgodnie z intencją ustawodawcy, świadczenie przedemerytalne winno przysługiwać, jako forma osłony socjalnej, osobom, które nie ze swojej winy na kilka lat przed nabyciem prawa do emerytury utraciły zatrudnienie u swojego wieloletniego zazwyczaj pracodawcy. Świadczenie przedemerytalne nie może być jednak w żadnym przypadku traktowane jako forma wcześniejszej emerytury. Pracownikom legitymującym się długoletnim stażem pracy, a tracącym zatrudnienie, pozwala uzyskać formę zabezpieczenia ich najniezbędniejszych potrzeb.

W założeniu świadczenia przedemerytalne kierowane są do osób, które przez wiele lat pracowały w jednym zakładzie pracy na tym samym stanowisku i straciły tę pracę w wyniku likwidacji zakładu lub stanowiska pracy. Wymóg np. 6 miesięcznego okresu zatrudnienia u ostatniego pracodawcy określony w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120. poz. 1252) ma na celu ograniczenie świadczeń przedemerytalnych do tych osób, które przez wymagany okres pracowały w jednym zakładzie pracy. Osoby takie w wieku zbliżonym do 60 lat trudno jest przekwalifikować, a i ich własna mobilność zawodowa jest ograniczona. Ponadto pracodawcy niechętnie zatrudniają tego typu osoby. Mają oni świadomość mniejszych,

zazwyczaj, możliwości adaptacyjnych tych ludzi do nowych warunków, konieczności liczenia się z odejściem takiego pracownika na emeryturę niedługo po zdobyciu niezbędnego doświadczenia na nowym stanowisku pracy itp. Prawa do świadczenia przedemerytalnego nie nabywają także osoby spełniające warunek 6 miesięcznego okresu zatrudnienia u ostatniego pracodawcy, które same zwolnią się z pracy.

Należy przy tym pamiętać, że świadczenia przedemerytalne otrzymują osoby, które przez pół roku były zarejestrowane jako bezrobotne. Dlatego w pełni uzasadniona jest podejmowana przez powiatowy urząd pracy przez okres 6 miesięcy próba ponownej aktywizacji zawodowej osób spełniających warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego. Jeśli w tym okresie taki bezrobotny odmówi propozycji zatrudnienia to traci status osoby bezrobotnej i tym samym nie może się ubiegać o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Podsumowując świadczenia przedemerytalne z założenia nie są skierowane do osób dobrze radzących sobie na rynku pracy nawet jeśli są w wieku przedemerytalnym. Wyrażam przekonanie, iż dalsze pozostawanie w aktywności zawodowej osób w wieku przedemerytalnym jest cenne – nie tylko dlatego, że generuje to przychody do budżetu państwa, ale także pozwala tym osobom uzyskać w przyszłości wyższą emeryturę. Ponadto te osoby dłużej mają poczucie zachowania swojej wartości zawodowej.

Odnosząc się do postulatu dotyczącego podwyższenia wysokości świadczenia przedemerytalnego, to warto wskazać, że świadczenie przedemerytalne ma charakter osłony socjalnej dla osób posiadających długoletni staż pracy, tracących zatrudnienie a jego wysokość jest jednakowa dla wszystkich uprawnionych. Jest ono finansowane z Funduszu Pracy, a nie ze składek emerytalnych odprowadzanych przez pracownika do ZUS-u w okresie zatrudnienia. Alternatywą dla niego jest zasiłek dla bezrobotnych a nie emerytura.

Wysokość świadczenia przedemerytalnego określiła *ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 z późn. zm.)* i w związku z tym jedyną możliwością podwyższenia wysokości świadczenia przedemerytalnego jest zmiana ww. ustawy do czego jest uprawniony wyłącznie Sejm.

Nie można porównywać świadczeń przedemerytalnych z emeryturą. Są one jednak waloryzowane w terminach i na zasadach identycznych jak emerytury. Choć wysokość świadczenia przedemerytalnego jest skromna, to jednak jest ona wyższa od zasiłku dla bezrobotnych – a dotyczy osób faktycznie bezrobotnych. Jest także wyższa od najniższej emerytury (844,45 zł brutto) lub najniższej renty (648,13 zł. brutto). Wysokość świadczenia jest też wyższa od kwoty jaką osoby pozbawione dochodów mogą uzyskać z pomocy społecznej. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych określił minimum socjalne dla dwuosobowej rodziny emeryckiej na poziomie 860,18 zł brutto – a więc wyraźnie poniżej wysokości świadczenia przedemerytalnego. Należy też podkreślić, iż podniesienie wysokości świadczenia przedemerytalnego skutkowałoby zmniejszeniem środków jakie Fundusz Pracy może przeznaczyć na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Jednocześnie informuję, że osoby posiadające prawo do świadczenia przedemerytalnego, w przypadku podjęcia zatrudnienia, tego prawa nie tracą, najwyżej może być ono okresowo zmniejszone lub zawieszane.

Art. 5, 6, 6a i 6b ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych regulują możliwość łączenia pobierania świadczenia przedemerytalnego z uzyskiwaniem innego dochodu. Zgodnie z nimi świadczenie przedemerytalne ulega zmniejszeniu, jeżeli kwota przychodu, zwana „dopuszczalną kwotą przychodu”, przekracza miesięcznie 25% przeciętnego wynagrodzenia w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji. Jeśli kwota przychodu przekracza

dopuszczalną kwotę przychodu, świadczenie przedemerytalne ulega zmniejszeniu o kwotę tego przekroczenia, z tym, że świadczenie nie może być niższe niż 495,69 zł. W przypadku gdy kwota przychodu przekracza „graniczną kwotę przychodu” (70% przeciętnego wynagrodzenia w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji), świadczenie przedemerytalne ulega zawieszeniu. Przychód uważa się za osiągnięty w miesiącu, w którym był wypłacony. Zasady dokonania, przez organ rentowy, rozliczenia rocznego określa art. 6a a rozliczenia miesięcznego art. 6b ww. ustawy.

Zgodnie z *Komunikatem Prezesa ZUS z dnia 18 lutego 2014 w sprawie dopuszczalnej kwoty przychodu, granicznej kwoty przychodu oraz rocznej dopuszczalnej kwoty przychodu i rocznej granicznej kwoty przychodu, stosowanych przy zmniejszaniu lub zawieszaniu świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków przedemerytalnych* wynoszą one odpowiednio:

- dopuszczalna kwota przychodu od dnia 1 marca 2014 wynosi 912,60 zł. miesięcznie;
- graniczna kwota przychodu od 1 marca 2014 wynosi 2555,10 zł. miesięcznie;
- roczna dopuszczalna kwota przychodu wynosi od 1 marca 2014 r. 10.951,20 zł.;
- roczna graniczna kwota przychodu wynosi od 1 marca 2014 r. 30 661,20 zł.

Informując o powyższym

